596/00

Den 13. juni 2000 blev i sag nr. 51.968:

xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Østifterne
Forsikring gs.
Nørre Farimagsgade 64
1019 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Østifterne Forsikring gs., klager ved sin advokat over, at selskabet alene har afregnet pro rata erstatning for et ulykkestilfælde, som overgik klageren den 28/8 1996.

I klageskrivelsen af 6/12 1999 til nævnet har advokaten bl.a. anført: "Jeg skal herved på vegne af min klient, A.L., indbringe en tvist mellem Forsikringsselskabet Østifterne for Dem. Baggrunden er at min klient, A.L., tegnede en forsikring ved Forsikringsselskabet Østifterne. På tidspunktet, hvor han tegnede forsikringen, var han HTX-elev. Min klient ophørte imidlertid som HTX-elev og kom i mesterlære som automatik mekaniker. Forsikringsselskabet Østifterne har hævdet, at dette har medført en fareforøgelse. Ud fra en liste over fareklasser indplacerer man åbenbart HTX-elever forskelligt i forhold til folk, der tager den samme uddannelse i mesterlære. Umiddelbart giver dette ingen mening. En HTX-elev, der tager uddannelsen som automatik mekaniker, og en automatik mekanikerlæreplads må alt andet lige indeholde de samme faremomenter, idet personen under uddannelse lære at betjene samme maskiner, udfører samme arbejdsprocesser med henblik på at dygtiggøre sig. I hvert fald har min klient ikke været opmærksom på, at denne forandring ville medføre en fareforøgelse, der ville give anledning til en præmiestigning. Selskabet har meddelt, at man som automatik mekaniker indplace-

rer min klient i fareklasse 5. Imidlertid fremgår det ikke af det fremsendte materiale, at min klient skal indplaceres i fareklasse 5. Af det fremsendte bilag … er ikke angivet risikovurdering for automatik mekaniker. Derimod er der angivet en risikovurdering på 5 for automobilreparatører. Nævnte har imidlertid intet at gøre med det arbejde min klient udfører. Yderligere er der anført risikovurderingen for mekanisk værksted. Det er ikke nærmere præciseret, hvad betegnelsen mekanisk værksted dækker over. Yderligere er risikovurderingen eller risikoplaceringen af en HTX-elev ikke dokumenteret ved det fremsendte materiale. Jeg har imidlertid fået oplyst, at selskabet har indplaceret min klient i fareklasse 3 som HTX-elev. Forsikringsbegæringen fremlægges som bilag … Forsikringsselskabet har ikke villet udbetale fuld dækning under henvisning til den ændrede risikovurdering. Jeg har på vegne af min klient fastholdt, at der skal udbetales fuld dækning."

I selskabets redegørelse til nævnet af 12/1 2000 fremgår bl.a.: "**Sagens faktum.** Klageren, der har tegnet heltidsulykkesforsikring (betingelser P201003) i vort selskab, anmeldte den 9. september 1996, at han den 28. august 1996 var blevet påkørt. Herved pådrog han sig en skade, som Arbejdsskadestyrelsen ved afgørelse af 10. oktober 1997 ansatte til en mén-grad på 5%, medens erhvervsevnetabet blev fastsat til mindre end 15%, og således ikke berettigede til erstatning. Vi anerkendte, at de 5% skulle lægges til grund ved erstatningsudbetalingen. Ved forsikringens indtegning i 1995 oplyste klageren, at han var studerende, og risikoen blev i overensstemmelse med vor tarif indplaceret i fareklasse 1, hvor præmien udgør 0,50 kr. pr. 1.000 forsikringssum. For forsikringssummen på 406.594 kr. udgør den årlige præmie således 203 kr. I forbindelse med skadesagen blev det oplyst, at klageren havde opgivet sit studie på HTX-gymnasiet, og i stedet var påbegyndt en lærlingeuddannelse som automatikmekaniker. Lærlingeuddannelsen var påbegyndt i august 1995, d.v.s. inden skadetidspunktet. Ved brev af 19. februar 1999 oplyste vi, at klageren som lærling skulle indplaceres i fareklasse 3, hvor præmien udgør 0,88 kr. pr. 1.000 kr. forsikringssum. Vi gjorde herefter fareforøgelse gældende i forholdet 0,50 og 0,88, hvilket svarer til en reduktion på 43,2%. **Vore bemærkninger.** Af risikobetingelserne (R201001 – side 6) fremgår, at klagerens erhverv var 'studerende', og ifølge pkt. 1.2 skal ændringer i beskæftigelsen straks meddeles selskabet. Ændringen af klagerens erhverv fra studerende til lærling er ikke meddelt selskabet, og vi mener derfor, at betingelserne for at gøre fareforøgelse gældende er op-

fyldt. Klageren og dennes advokat anfører, at risikoen i den nye beskæftigelse er identisk med den tidligere. Hertil skal bemærkes, at tariferingen efter beskæftigelse aldrig kan blive 100% retfærdig. Præmien i fareklasse 1 for 'studerende' er fastsat ud fra en gennemsnitsbetragtning, hvilket i øvrigt gælder for al forsikring. Selv om klagerens advokat skulle have ret i, at risikoen er identisk – hvilket vi bestrider – ændrer det ikke ved det forhold, at klageren efter 1995 ikke længere er beskæftiget som 'studerende'. Ved indplaceringen i fareklasse 3 har vi anvendt beskæftigelse på 'mekanisk værksted' med en reduktion fra fareklasse 5, idet en lærling tilbringer mere tid på skole og kurser end de øvrige ansatte på et sådant værksted."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**Forsikrede: A.L. Forsikredes erhverv: Studerende 1 Risikoforandring** 1.1 Forsikringen er tegnet på baggrund af forsikringstagers oplysninger om den forsikredes beskæftigelse og helbredstilstand. 1.2 Sker der ændring i arten eller omfanget af forsikredes beskæftigelse, skal forsikringstager snarest muligt skriftligt meddele dette til Østifterne. 1.3 Undladelse af at give denne meddelelse kan medføre, at erstatningen bliver nedsat. 1.4 Ændringen kan endvidere få betydning for præmien i op- eller nedadgående retning."

Nævnet udtaler:
Skaden den 28/8 1996 overgik klageren på et tidspunkt, hvor han ikke var studerende, men derimod i lære som automatikmekaniker. Det fremgår af forsikringsbetingelserne, at ændring af den i policen anførte beskæftigelse anses for en risikoforandring. Da nævnet finder det antageliggjort, at selskabet – såfremt klageren havde givet meddelelse om erhvervsskift – ville have betinget sig en højere præmie end den opkrævede, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere selskabets afgørelse, der findes at være i overensstemmelse med såvel forsikringsbetingelserne som forsikringsaftaleloven § 121.

Det bemærkes, at nævnet ikke har grundlag for at kritisere selskabets indplacering af de to erhverv i selskabets tarif, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand